

بررسی اثرات به کارگیری سطوح مختلف گالاکتو اولیگوساکارید بر سیستم دفاع

آنتی اکسیدانی در ماهی زبرا (*Danio rerio*)

سمیرا یوسفی^۱، سید حسین حسینی^{۱*}، عبدالمجید حاجی مرادلو^۱، حامد پاک نژاد^۱

۱- گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ایران. hoseinifar@gau.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۶/۶/۲۹ تاریخ پذیرش: ۹۶/۸/۱

چکیده

زمینه و هدف: گالاکتو اولیگوساکارید (GOS)، پریبیوتیکی است که از واکنش آنزیمی لاکتوز حاصل شده و عمدتاً از مولکول‌های گلوکز و گالاکتوز تشکیل شده است. هدف از این پژوهش، بررسی اثرات سطوح مختلف گالاکتو اولیگوساکارید جیره، بر سیستم دفاع آنتی اکسیدانی در ماهی زبرا (*Danio rerio*) به عنوان مدل آزمایشگاهی می باشد.

روش کار: تعداد ۴۲۰ قطعه ماهی 45 ± 0.11 میلی گرم به طور کاملاً تصادفی در چهار تیمار با سه تکرار در آکواریوم‌های ۶۰ لیتری توزیع و با چهار جیره آزمایشی حاوی صفر، ۱/۵، ۱ و ۳ درصد پریبیوتیک به مدت ۸ هفته شش‌دهی شدند. در پایان دوره آزمایش فعالیت آنتی اکسیدان کل ماهی‌ها و نیز بیان ژن‌های مرتبط با دفاع آنتی اکسیدانی کاتالاز (CAT) و سوپراکسید دیسموتاز (SOD) بررسی گردید.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده نشان داد که استفاده از سطوح مختلف گالاکتو اولیگوساکارید اثر معنی‌داری بر فعالیت آنتی اکسیدانی کل نداشت ($P > 0.05$). هم چنین بررسی بیان ژن‌های مورد نظر نیز نشان دهنده کاهش سطح بیان ژن CAT در گروه‌های تغذیه شده با سطوح ۱/۵ و ۳ درصد نسبت به گروه شاهد بود ($P < 0.05$). در حالی که بین سطح ۱ درصد و گروه شاهد اختلاف معنی داری وجود ندارد ($P > 0.05$). بررسی میزان بیان نسبی ژن SOD نیز نشان دهنده کاهش معنادار بیان این ژن در گروه‌های تغذیه شده با سه سطح ۱/۵، ۱ و ۳ درصد نسبت به گروه شاهد بود ($P < 0.05$). در حالی که بین این سه سطح با یکدیگر اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P > 0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به این نتایج به نظر می‌رسد که استفاده از گالاکتو اولیگوساکارید در جیره ماهی زبرا سبب کاهش بیان ژن‌های مرتبط با دفاع آنتی اکسیدانی ماهی زبرا می‌شود ولی بر فعالیت آنتی اکسیدانی کل اثری ندارد.

واژه‌های کلیدی: پریبیوتیک، گالاکتو اولیگوساکارید، دفاع آنتی اکسیدانی، ماهی زبرا.

مقدمه

عمومی می‌شود (۵). به همین دلیل استفاده از آنتی-بیوتیک‌ها به عنوان محرک رشد و راهکار درمانی با محدودیت رو به رو شد (۶). از این رو محرک‌های ایمنی می‌توانند به عنوان جایگزین مناسبی برای آنتی بیوتیک‌ها در جیره ماهی استفاده شوند. پریبیوتیک‌ها به منظور افزایش رشد، ایمنی ذاتی و مقاومت در برابر بیماری استفاده می‌شوند (۲۴). ویژگی‌های اکسیدکنندگی اکسیژن نقش حیاتی در اعمال بیولوژی متفاوت از جمله استفاده از غذا، انتقال الکترون برای تولید ATP دارد. با وجود ضرورت برای حیات، اکسیژن می‌تواند باعث

شیوع بیماری‌ها در دهه‌های اخیر باعث زیان‌های اقتصادی زیادی در حوزه آبرزی پروری در سراسر جهان شده است. هم چنین وضعیت نامناسب آب، کمبود مواد مغذی، تولید سموم و عوامل ژنتیکی باعث افزایش مرگ و میر ماهیان پرورشی می‌شود (۲۰). در دهه‌های اخیر کنترل بیماری‌ها از طریق روش‌های شیمیایی و داروهای دامپزشکی به ویژه آنتی بیوتیک‌ها گسترش یافته است (۱۲). اگرچه گزارش شده است که این روش‌های کنترل از طریق گسترش انتخابی، تکثیر و پایداری سویه‌های باکتریایی مقاوم، باعث به خطر افتادن سلامت

اکسید کردن مواد درون سلول شده و نقش تخریب کننده داشته باشد. اکسیژن می تواند به شکل های فعال مانند رادیکال های پراکسید ($O_2^{\cdot-}$)، رادیکال های هیدروکسیل (OH) و پر اکسید هیدروژن (H_2O_2) تبدیل شود و به این صورت می تواند به DNA، آنزیم های ضروری و پروتئین های ساختاری (مانند کلاژن، الاستین و کراتین) آسیب برساند. واکنش های اتواکسیداسیون و پراکسیداسیون را برانگیزد (۲). رادیکال های آزاد مولکول های فعال شده با منشأ داخلی یا خارجی هستند. از مهم ترین اثرات تخریبی رادیکال های آزاد آغاز پر-اکسیداسیون لیپید است که به تخریب غشای سلولی منجر می شود. پراکسیداسیون لیپید باعث اختلال در ساختار غشا و تغییر فعالیت آنزیم های وابسته به آن و پروتئین های دیگر می باشد، که همراه با آزاد کردن رادیکال های هیدروپراکسیل و آلكوپراکسیل به صورت بالقوه برای سلول مضر می شود. آنتی اکسیدان ها شامل آنزیم ها مانند سوپر اکسید دیسموتاز (SOD)، کاتالاز (CAT)، GR و GST و غیر آنزیم ها مانند آسکوربیک اسید، آلفا توکوفرول ها که مسئول مبارزه مستقیم با اکسیژن واکنش دهنده هستند. استرس های محیطی مانند هایپوکسی، هایپراکسی، قرار گرفتن در معرض عوامل بیگانه شیمیایی و غیره باعث ایجاد استرس اکسیداتیوی می شوند (۲۷). بنابراین افزایش ظرفیت آنتی اکسیدانی به یک ارگانیزم کمک می کند که هنگام بروز مشکلات ذکر شده عملکرد بهتری از خود نشان دهد. مطالعات در زمینه اثرات آنتی اکسیدانی پروبیوتیک ها محدود است. به طوری که در مطالعات اخیر گزارش شده است که تغذیه میگو *Litopenaeus stylirostris* با پروبیوتیک *Pediococcus acidilactici* (۷) و استفاده از سطوح مختلف فروکتو اولیگوساکارید در جیره ماهی *Megalobrama terminalis* (۳۸)، هم چنین تغذیه ماهی *Lutjanus peru* با پروبیوتیک (۱۳) موجب بهبود دفاع آنتی اکسیدانی

گردیده است. مطالعه در این زمینه می تواند منجر به درک بهتر اثرات آنتی اکسیدانی و محرک ایمنی پروبیوتیک ها شود که مانند سیستم ایمنی ارتباط نزدیکی با سیستم آنتی اکسیدانی دارند (۱). استفاده از پروبیوتیک ها از طریق تغییر در میکروبیوتای روده و افزایش باکتری های اسید لاکتیک و جنس باسیلوس با دیواره سلولی (لیپو پلی ساکاریدی) با خواص محرک ایمنی (۱۵) بر فعالیت فاگوسیتیک تأثیر گذاشته، هم چنین با تحریک تولید اکسیژن واکنش دهنده از طریق فعالیت ماکروفاژ-ها (۲۵) احتمالاً کاهش یا عدم تغییر در میزان فعالیت آنتی اکسیدانی را به دنبال خواهد داشت. احتمالاً ROS تولید شده در طول فعالیت فاگوسیتیک تحریک شده توسط محرک ایمنی می تواند مسئول کاهش فعالیت یا عدم تغییر در میزان فعالیت آنتی اکسیدانی شود. محققان بر این باورند که کاهش میزان SOD و در نهایت فعالیت کلی آنتی اکسیدانی می تواند ناشی از تابش شدن H_2O_2 در نتیجه مهار CAT از طریق تجمع O_2 است. در تحقیق حاضر پروبیوتیک گالاکتو اولیگوساکارید (GOS) جهت بهبود دفاع آنتی اکسیدانی در ماهی مورد بررسی قرار گرفته که از واکنش آنزیمی لاکتوز حاصل شده و عمدتاً از مولکول های گلوکز و گالاکتوز تشکیل شده است (۳۳). ماهی زبرا در سال های اخیر به عنوان مدلی جهت آنالیز سریع عملکرد ژن ها و فعالیت های بیولوژیکی مولکول های آلی مطرح ش (۴۰). این ماهی از نظر ژنتیکی، فیزیولوژیکی و فارماکولوژیکی شباهت زیادی با انسان دارد. جهت تشخیص مواد طبیعی با پتانسیل های درمانی مختلف، بسیار مناسب به نظر می رسد. دلایل اولیه ای که سبب گسترش این مدل شده، عبارت- اند از اندازه کوچک لارو و جنین مورد آزمایش (۱ تا ۵ میلی متر بسته به مرحله رشد)، قدرت باروری بالای ماهی- های بالغ (صدها بچه ماهی در یک جفت گیری طی یک هفته)، شفافیت جنین و لارو در خارج از رحم صورت

می‌گیرد) و به این ترتیب امکان درگیری اثرات مختلف ترکیبات مورد آزمایش امکان پذیر خواهد شد (۹). با توجه به مدل بودن ماهی زبرا و قابل تممیم بودن نتایج حاصل از مطالعات صورت گرفته در این ماهی به مطالعات انسانی و خلا تحقیقاتی در زمینه اثرات این پریوتیک در ماهیان زینتی، در این تحقیق اثرات احتمالی افزودن پریوتیک گالاکتو اولیگوساکارید (GOS)، به جیره غذایی بر دفاع آنتی اکسیدانی ماهی زبرا بررسی گردید.

مواد و روش‌ها

تهیه ماهی و شرایط آزمایشگاهی

تحقیق حاضر در مرکز تحقیقات آبرزی پروری شهید ناصر فضلی برآبادی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی گرگان انجام شد. ۴۲۰ قطعه ماهی زبرا با میانگین وزنی 45 ± 0.1 میلی گرم از مرکز تکثیر و پرورش ماهیان زینتی خصوصی در استان گلستان تهیه و پس از دو هفته عادت دهی به طور تصادفی در ۱۲ آکواریوم (۴۰ لیتری)، با تراکم ۳۵ ماهی در هر آکواریوم ذخیره سازی گردید. درجه حرارت آب، سختی کل، اکسیژن محلول و pH به‌طور روزانه اندازه‌گیری شده و به ترتیب مقادیر آن $26.78 \pm 1.12^{\circ}\text{C}$ ، $250 \pm 13.7 \text{ mg L}^{-1}$ ، $7.6 \pm 0.3 \text{ mg L}^{-1}$

جدول ۱- آنالیز ترکیب تقریبی غذای بیومار مورد استفاده در مطالعه

مشخصات شیمیایی	ماده خشک	پروتئین	چربی	خاکستر
مقدار (%)	۹۲	۵۴	۱۸	۷.۹

منتقل شدند. تا زمان استخراج RNA در دمای ۸۰- درجه سانتی گراد نگهداری گردیدند. جهت اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اکسیدان کل به دلیل کوچک بودن اندازه ماهی و امکان پذیر نبودن خونگیری از کل بدن ماهی استفاده شد. به طوری که تعداد ۳ قطعه ماهی از هر تانک برداشته و در شرایط کاملاً استریل بعد از بیهوش کردن ماهی‌ها با گل میخک با دوز ۲۰۰۰ ppm سر و باله‌ها جدا شد و سپس ماهی‌ها هموژن گردیدند (۱۴). هموژن با دور

نمونه‌برداری

در این آزمایش جهت بررسی میزان بیان ژن‌های CAT و SOD به دلیل کوچک بودن اندازه ماهی از کل بدن ماهی استفاده شد (۳۰). نمونه‌برداری در شرایط کاملاً استریل و پس از ۸ هفته تغذیه با مکمل انجام گردید. به طوری که تعداد ۳ قطعه ماهی از هر تکرار به طور تصادفی برداشته، دم و باله‌ی ماهی‌ها جدا شده و به تیوپ‌های استریل منتقل و تیوپ‌ها بلافاصله به تانک ازت

ارزیابی کمی از دستگاه اسپکتروفتومتر استفاده شد. سنتز cDNA با استفاده از مستر میکس سنتز cDNA شرکت جینت بایو محصول کشور کره طبق دستورالعمل آن انجام شد (۴۱).

طراحی آغازگر

آغازگرهای مورد استفاده از روی توالی mRNA ژن‌های مورد نظر در بانک ژن طراحی شد. به طوری که آغازگرهای مورد استفاده در این تحقیق از مطالعات قبلی گرفته شده و با استفاده از نرم‌افزار بایو ادیت با استفاده از توالی‌های موجود در بانک ژن آزمون و با آزمایش کردن در دستگاه PCR بهترین دما برای تکثیر به دست آمد. مشخصات آغازگرهای مورد استفاده در جدول ۲ نشان داده شده است (۳۱).

جدول ۲. توالی پرایمرهای مورد استفاده در این مطالعه

نام پرایمر	توالی (۵'-۳')	دمای اتصال (C°)	کارایی کاربرد
SOD q-PCR F	GGGTGGCAATGAGGAAAG	۵۸	۸۷٪ سنجش کمی بیان ژن‌های آنتی‌اکسیدان
SOD q-PCR R	GCCCACATAGAAATGCACAG		
CAT q-PCR F	GCATGTTGAAAAGACGACAC	۵۸	۸۹٪ سنجش کمی بیان ژن‌های آنتی‌اکسیدانی
CAT q-PCR R	GTGGATGAAAAGACGGAGACA		
- actin q-PCR F	AGCAGATGTGGATCAGCAAG	۵۸	۹۹٪ ژن بنا اکتین
- actin q-PCR R	TACCTCCCTTTGCCAGTTTC		

۱μl آغازگر پیش رونده ژن هدف و رفرنس
 ۱μl آغازگر پس رونده ژن هدف و رفرنس
 ۲/۸μl آب
 ۰/۳μl آنزیم تگ پلی مراز
 ۵μl cDNA رقیق شده

نتایج به دست آمده توسط دستگاه Real time PCR تحت عنوان CT می‌باشد که نشان دهنده تعداد چرخه‌هایی است که سیگنال فلورسنت نسخه‌های ژنی را شناسایی می‌کند.

ارزیابی عملکرد آغازگرهای به کار رفته با استفاده از منحنی استاندارد

به منظور اطمینان از بهینه بودن شرایط Real time PCR، سری غلظت‌های مختلف (۱/۱۰، ۱/۲۰، ۱/۵۰، ۱/۱۰۰ و ۱/۲۰۰) از نمونه‌های cDNA مخلوط از

۱۰۰۰۰ rpm در ۳ مرحله در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ و از فاز بالایی برای سنجش فعالیت آنتی اکسیدانی استفاده شد.

استخراج RNA

استخراج RNA در مطالعات بیان ژن یکی از حساس‌ترین مراحل انجام کار است که باید با حفظ شرایط کاملاً استریل و دمای نمونه‌ها RNA با کیفیت مناسب استخراج شود. در این آزمایش استخراج RNA بر اساس روش عواد و همکاران توسط ماده هضم کننده بایوزول طبق دستورالعمل شرکت تولید کننده انجام شد (۳). RNA استخراج شده به دو روش کیفی و کمی مورد ارزیابی قرار گرفت که جهت ارزیابی کیفی از دستگاه الکتروفورز و ژل آگاروز ۱ درصد و جهت

انجام PCR برای آزمون cDNA و آغازگرها

قبل از انجام Real time PCR برای اطمینان از درستی آغازگرها و هم چنین در آزمایش cDNA: ۲μl cDNA رقیق شده با نسبت ۱ به ۱۰، ۱μl آغازگر پیش رونده، ۱μl آغازگر پس رونده، ۳μl آب استریل عاری از نوکلئاز و ۵μl ترکیب مستر میکس مخصوص PCR شرکت جینت بایو محصول کشور کره ترکیب شده و PCR معمولی انجام شد (۳۱).

انجام Real time PCR

Real time PCR در تیوب‌های مخصوص آن و در ۴ تکرار تکنیکی برای هر تیمار صورت گرفت که محتویات هر تیوب به مقدار ۲۰ میکرولیتر به صورت زیر بود:

۱۰μl بافر سایبرگرین

اختلاف میانگین داده‌ها از طریق تست، دانکن در سطح معنی‌داری ($P < 0.05$) و با استفاده از نرم افزار SPSS 16.00 بررسی گردید.

نتایج

نتایج مربوط به بررسی cDNA سنتز شده و آزمون آغازگرهای به کار رفته

cDNA سنتز شده با پرایمرهای طراحی شده تست شد که نتایج آن به صورت مشاهده باند سنتز صحیح DNA را تأیید نمود (شکل ۱).

نتایج حاصل از ارزیابی کمی و کیفی RNA استخراج شده

کمیت اسیدهای نوکلئیک با توجه به نسبت جذب $260/280$ بیان می‌شود، که برای نمونه‌های این آزمایش اعداد به دست آمده محدوده $1/6$ تا $2/4$ قرار داشتند (۳۱)، که نشان دهنده غلظت مناسب RNA جهت سنتز cDNA است. در بررسی‌های کیفی RNA با استفاده از ژل الکتروفورز باید اندازه باند $28S$ RNA نسبت به باند مربوط به $18S$ RNA، ۱ به ۲ باشد و باید DNA ژنومی وجود نداشته باشد. وجود باندهای مشخص، پررنگ و بدون هاله نشان از کیفیت مناسب RNA است که در ژل مشاهده شد (شکل ۲).

بیان نسبی ژن‌های آنتی‌اکسیدانی

جدول ۴ نشان دهنده اثرات افزودن سطوح مختلف گالاکتوزاویلیگوساکارید بر میزان بیان ژن کاتالاز (CAT) می‌باشد. بررسی بیان نسبی ژن CAT در پایان دوره نشان دهنده کاهش معنادار بیان این ژن در دو گروه تغذیه شده با سطوح $0/5$ و 2 درصد نسبت به گروه شاهد بود ($P < 0.05$). اگرچه بین گروه تغذیه شده با سطح 1 درصد با گروه شاهد اختلاف معناداری مشاهده نشد ($P > 0.05$) (شکل ۳).

تیمارهای متفاوت هر پلیت تهیه و با هر دو آغازگر هدف و رفرنس در ۴ تکرار تکثیر شدند و جهت تخمین کارایی و تکرار پذیری آزمایش برای هر آغازگر منحنی استاندارد ترسیم شد (۲۸) و کارایی برای هر آغازگر ارزیابی گشت.

اندازه‌گیری فعالیت فعالیت آنتی‌اکسیدان کل

برای بررسی میزان فعالیت آنتی‌اکسیدان کل ابتدا با استفاده از اتانول ۹۶ درصد و DPPH محلول $0/1$ میلی مولار تهیه شد. سپس 400 میکرولیتر از نمونه با 400 میکرولیتر محلول DPPH مخلوط گردید، مخلوط حاصل به مدت ۶۰ دقیقه در دمای اتاق و در تاریکی نگهداری و در نهایت جذب محلول در طول موج 517 نانومتر اندازه‌گیری شد (۲۲). در نمونه شاهد به جای نمونه از 400 میکرولیتر آب مقطر استفاده شد.

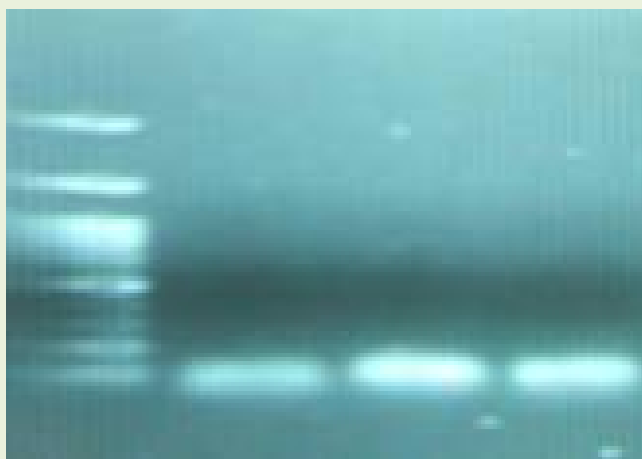
فعالیت آنتی‌اکسیدان کل از رابطه زیر محاسبه گردید:

$$\frac{\text{بندب نمونه} - \text{بندب شاهد}}{\text{بندب شاهد}}$$

$$= \text{فعالیت آنتی‌اکسیدان کل } \%$$

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها

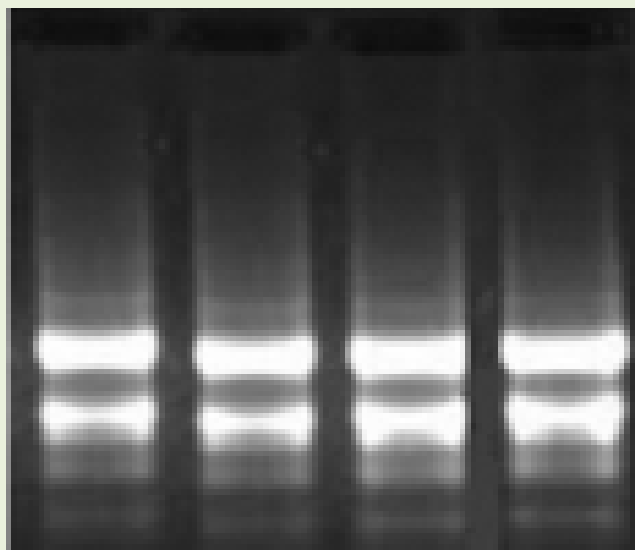
این پژوهش در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام گردید. Ct به دست آمده برای ژن‌های SOD و CAT با استفاده از فرمول $Ct - 2$ برابر است با Ct ژن هدف منهای Ct کالیبراتور) در فضای نرم افزار اکسل تبدیل به بیان نسبی ژن‌های موردنظر نسبت به ژن رفرنس بنا اکتین گردید. عدد به دست آمده با استفاده از نرم افزار اکسل 2010 مرتب و نمودارهای آن رسم شد. هم چنین نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کلموگراف اسمیرنف و همگن بودن واریانس داده‌ها با آزمون لون (Levene) بررسی گردید. پس از تعیین محقق بودن شرط نرمال بودن داده‌ها، اختلاف بین تیمارها از طریق آنالیز واریانس یک طرفه One-way-ANOVA و

شکل ۱- محصول تکثیر cDNAهای سنتز شده با آنهاز گروهای مورد استفاده در ماهی زبرا به ترتیب از چپ به راست لدر، آنهاز گرو پنا اکتین، سوپراکسید دیسموناز و کانالاز

جدول ۳. بررسی کمیت RNA در کل بدن به وسیله اسپکتروفتومتر

طول موج	شاهد	٪۰/۵	٪۱	٪۳
۲۳۰	۰/۹۹۱	۱/۳۲	۱/۳۶۱	۲/۳
۲۶۰	۱/۵۶۱	۲/۳	۱/۷۰۷	۲/۴
۲۸۰	۰/۶۶۶	۱/۰۴	۰/۹۷	۱/۶
مقدار RNA کل	۴۶۸	۶۰۰	۵۱۲	۶۰۰

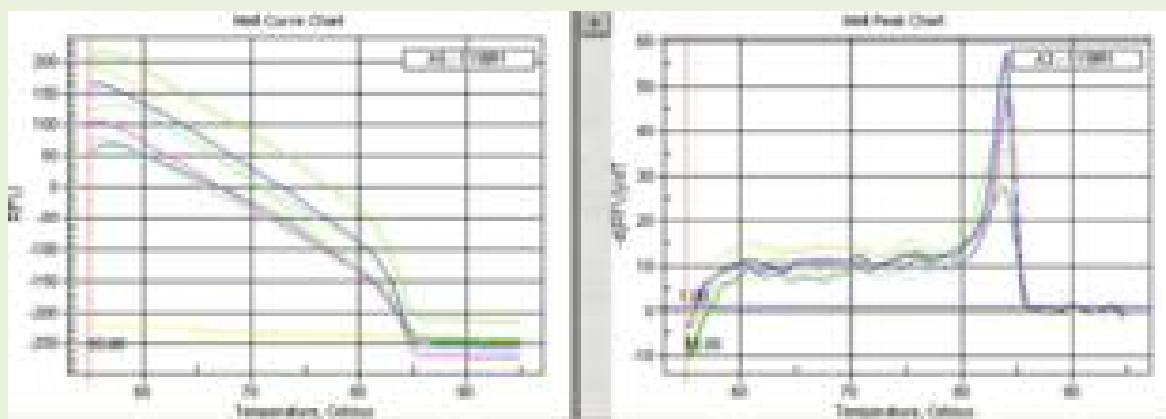

شکل ۲- نتایج ارزیابی RNA استخراج شده کل بدن ماهی زبرا روی ژل آگارز (از راست به چپ باندها به ترتیب مربوط به گروه شاهد و سطوح ۰/۵، ۱ و ۲ درصد)

جدول ۴- تأثیر سطوح مختلف گالاکتوآلیگوساکارید جیره بر بیان ژن‌های آنتی‌اکسیدانی و فعالیت آنتی‌اکسیدان کل در ماهی زبرا

شاهد	۰/۵٪	۱٪	۲٪
بیان نسبی SOD	۲/۹۲±۰/۷ ^a	۱/۰۹±۰/۲۲ ^b	۱/۵۴±۰/۴۱ ^b
بیان نسبی CAT	۲/۷±۰/۴۴ ^a	۰/۳۷±۰/۴۶ ^a	۰/۲۱±۰/۰۳ ^b
فعالیت آنتی‌اکسیدان کل	۴۵/۰۳±۶/۲۲ ^a	۳۷/۹۹±۵/۶۸ ^a	۴۶/۲۸±۶/۳۸ ^a

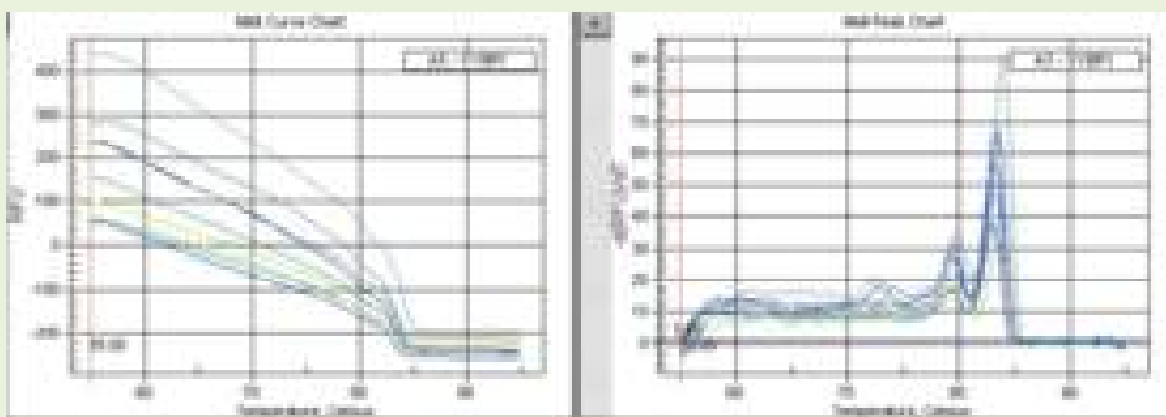
حروف متفاوت نشان‌دهنده اختلاف معنادار می‌باشد (P<۰/۰۵)

شکل ۳- منحنی ذوب و پیک ذوب Real Time PCR برای ژن گالاکتاز در گروه‌های تحت تیمار با غلظت‌های مختلف گالاکتوآلیگوساکارید

۱ و ۲ درصد به طور معناداری نسبت به گروه شاهد کاهش یافته است (P<۰/۰۵). در حالی که بین این سه سطح با یکدیگر اختلاف معناداری وجود نداشت (P>۰/۰۵).

تأثیر سطوح مختلف گالاکتوآلیگوساکارید جیره بر میزان بیان نسبی ژن سوپر اکسید دیسموتاز (SOD) در شکل ۴ و جدول ۴ ارائه شده است. بررسی‌ها نشان داد میزان بیان این ژن در سه گروه تغذیه شده با سطوح ۰/۵،

شکل ۴- منحنی ذوب و پیک ذوب Real Time PCR برای ژن سوپر اکسید دیسموتاز در گروه‌های تحت تیمار با غلظت‌های مختلف گالاکتوآلیگوساکارید

فعالیت آنتی اکسیدانی کل

در جدول ۴ میزان فعالیت کل آنتی اکسیدانی تحت تأثیر استفاده از سطوح مختلف گالاکتو اولیگوساکارید ارائه شده است. بررسی میزان فعالیت آنتی اکسیدانی کل در پایان دوره نشان داد که بین گروه‌های مختلف تغذیه شده با سطوح متفاوت پریوتیک و گروه شاهد اختلاف معناداری وجود نداشت ($P > 0.05$). هم چنین تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای مختلف پریوتیکی از حیث فعالیت آنتی اکسیدانی کل مشاهده نشد ($P > 0.05$).

بحث و نتیجه گیری

اکسیژن واکنش دهنده (ROS) به طور معمول در بدن ماهی تولید شده و سیستم دفاع آنتی اکسیدانی جهت جلوگیری از آسیب‌های اکسیداتیو تکامل پیدا کرده- اند (۲۶). سوپر اکسید دیسموتاز و کاتالاز از جمله مهم- ترین آنزیم‌های آنتی اکسیدانی هستند که نقش حیاتی در خنثی کردن اثرات منفی ROS در شرایط نامطلوب محیطی ایفا می‌کنند (۳۵). سیستم دفاع آنتی اکسیدانی و آنزیم‌های آن از جمله SOD و CAT اولین خط دفاع در برابر استرس اکسیداتیو است (۱۱)، و در طی حذف ROS ابتدا O_2^- را به O_2 و H_2O_2 تبدیل کرده و سپس H_2O_2 توسط CAT شکسته و به O_2 و H_2O تبدیل می‌شود (۱۸). احتمالاً تأثیر آنتی اکسیدانی پریوتیک‌ها مربوط به تأثیر بیفیدوزنیک آن‌ها است. مطالعات آزمایشگاهی اخیر نشان داد که دیواره سلولی باکتری‌های اسید لاکتیک و تخمیر پریوتیک‌ها به وسیله باکتری‌های اسید لاکتیک موجب ایجاد اثرات آنتی اکسیدانی می‌شود (۴). احتمالاً خواص آنتی اکسیدانی پریوتیک‌ها می‌توانند به عنوان یک مکاتیسم دفاعی از طریق جمعیت میکروبی روده در غلبه به استرس‌های اکسیداتیو خارجی و درونی نقش داشته باشد. در واقع، افزایش فعالیت‌های آنزیمی آنتی- اکسیدانی، در برخی موارد، با افزایش استرس اکسیداتیو و فعالیت‌رادیکال‌های آزاد همراه است. هرچه استرس

اکسیداتیو بیشتر باشد آنزیم‌های آنتی اکسیدانی بیشتری تولید می‌شود (۲۷). نتایج مطالعه حاضر کاهش بیان ژن- های مرتبط با دفاع آنتی اکسیدانی (SOD و CAT) ماهی زبرا تغذیه شده با سطوح مختلف پریوتیک را نشان داد. در مطالعات انجام شده در زمینه تأثیر پریوتیک‌ها بر ماهی اطلاعات محدودی در خصوص تأثیر پریوتیک‌ها بر وضعیت آنتی اکسیدانی ماهی موجود است. اگرچه در مطالعات اخیر گزارش نموده اند که استفاده از پریوتیک‌های گالاکتو اولیگوساکارید، فروکتو- اولیگوساکارید در جیره ماهی کپور معمولی، منجر به افزایش بیان ژن‌های گلوکوتایون اس ترانسفراز و گلوکوتایون ردوکتاز شده است (۱۶). با توجه به این که اسیدهای چرب زنجیره کوتاه در نتیجه تخمیر پریوتیک‌ها در روده توسط برخی باکتری‌ها تولید می‌شوند، نتایج مطالعه حاضر را می‌توان به مطالعات پیشین در خصوص اسیدهای چرب زنجیره کوتاه مقایسه کرد. به عنوان مثال همراستا با نتایج مطالعه حاضر صفری و همکاران (۲۰۱۶)، اثرات سطوح مختلف اسید چرب زنجیره کوتاه سدیم پروپیونات بر بیان ژن‌های آنتی اکسیدانی را بررسی کرده و کاهش در میزان بیان ژن‌های CAT و SOD گزارش نمودند (۳۲). اگرچه استبان و همکاران (۲۰۱۴) گزارش کردند که استفاده از پریوتیک‌ها و عصاره‌های گیاهی منجر به افزایش بیان ژن‌های کاتالاز، سوپراکسید دیسموتاز در آبشش و پوست ماهی *Sparus aurata* شده است (۱۰). صفری و همکاران (۲۰۱۷) گزارش نمودند که استفاده از عصاره گیاه مورد (*Myrtus communis*) در جیره ماهی زبرا با افزایش در بیان ژن‌های CAT و SOD منجر به بهبود وضعیت آنتی اکسیدانی ماهی زبرا (*Danio rerio*) گردید (۳۱). در پژوهشی دیگر حسینی‌فر و همکاران (۲۰۱۶) گزارش کردند که استفاده از عصاره خرما در جیره ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) منجر به افزایش بیان ژن

کبد و SOD در نتیجه تغذیه ماهی *Megalobrama terminalis* با فروکتو اولیگوساکارید و *B. licheniformis* را گزارش کردند (۳۹). در خصوص تأثیر ROS بر فعالیت آنتی اکسیدانی کل توسط کنو و فریدریچ (۱۹۸۲)، ویلهلم فیلهو و همکاران (۱۹۹۳) تایید شده است (۳۶، ۱۹). قابل توجه است که تولید آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی و در نهایت فعالیت کلی سیستم آنتی‌اکسیدانی در نتیجه بیان ژن‌های مربوط به فعالیت آنتی‌اکسیدانی از جمله CAT و SOD است که هنوز مکانیسم اثرگذاری پریوتیک‌ها بر بیان این ژن‌ها نامشخص و نیازمند مطالعات بیشتر در این زمینه است. به عنوان یک نتیجه گیری کلی می‌توان چنین بیان کرد که استفاده از پریوتیک گالاکتو اولیگوساکارید در جیره غذایی ماهی زبرا سبب کاهش بیان ژن‌های مرتبط سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی در سطح بیان ژن گردید. اگرچه اثری بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی کل مشاهده نشد. با توجه به نتایج متناقض این مطالعه و مطالعات پیشین به نظر می‌رسد تعیین دقیق اثرات پریوتیک‌ها و مکانیسم اثرگذاری نیازمند مطالعات بیشتری باشد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه با حمایت مالی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان و در قالب پایان نامه کارشناسی ارشد صورت پذیرفته است. نگارندگان این مقاله از کمک‌های کارشناسان آزمایشگاه‌های گروه شیلات تشکر و قدردانی می‌نمایند.

گلو تاتیون پراکسیداز گردیده، در حالی که بر میزان بیان ژن‌های گلو تاتیون ردوکتاز و گلو تاتیون اس ترانسفراز تأثیر معناداری نداشت (۱۶). با وجود مطالعات محدود در خصوص تأثیر پریوتیک‌ها بر بیان ژن‌های آنتی‌اکسیدانی هنوز مکانیسم تأثیرگذاری این مکمل‌های غذایی بر بیان ژن‌ها مشخص است و اظهار نظر قطعی در مورد آن نیاز به بررسی‌های بیشتری دارد. هم چنین نتایج مطالعه حاضر بیانگر این بود که استفاده از سطوح مختلف پریوتیک مذکور بر فعالیت آنتی‌اکسیدانی کل تأثیری نداشت. در خصوص تأثیر مکمل‌های غذایی بر وضعیت آنتی‌اکسیدانی نتایج متناقضی گزارش شده است به طوری که در پژوهشی کاستکس و همکاران (۲۰۱۰) گزارش کردند که استفاده از پریوتیک *Pedicoccus acidilactici* در جیره میگو *Stylostris hemolymph* L. منجر به افزایش در فعالیت کل آنتی‌اکسیدان، کاهش فعالیت CAT و عدم تغییر در میزان SOD و گلو تاتیون پر-اکسیداز (GPX) می‌شود (۷). گزمن-ویلاتووا و همکاران (۲۰۱۳) نیز گزارش نمودند که استفاده از بنا گلوکان در جیره ماهی *Lutjanus peru* منجر به افزایش فعالیت SOD گردید، در حالی که در میزان فعالیت CAT تأثیری نداشت (۱۳). در پژوهشی دیگر ریز بسریل و همکاران (۲۰۰۸a) گزارش کردند که تغذیه ماهی *Mycteroperca rosacea* با مخمر *Debaryomyces hasenii* منجر به افزایش میزان SOD شده در حالی که بر میزان CAT تأثیری نداشته است (۲۹). ژانگ و همکاران (۲۰۱۰) افزایش در میزان SOD، CAT و GPx

منابع

1. Adema, C.M., Vander, K., Naap., W.P.W., Sminia, T. (1991). Molluscan haemocyte mediated cytotoxicity: the role of reactive oxygen intermediates. Rev. Aquat.Sci, 4; 201-223.
2. Ajith, T. A., Hema, U., Aswathy, M.S. (2007). Zingiber officinale Roscoe prevents acetaminophen-induced acute hepatotoxicity by enhancing hepatic antioxidant status. Food.Chemis. Toxicol, 45(11); 2267-2272.
3. Awad, E., Mitchell, W. J., Austin, B. (2011). Effect of dietary supplements on cytokine gene expression in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss* (Walbaum). J Fish Diseases, 34;629-634.
4. Lin, M.Y., Yen, C.L. (1999). *Bifidobacterium longum*. J Agricul Food Chemic, 47; 3661-3664.
5. Cabello, F. C. (2006). Heavy use of prophylactic antibiotics in aquaculture: A growing problem for human and animal health and for the environment. Environ. Microbiol, 8; 1137-1144.
6. Castanon, J. I. (2007). History of the use of antibiotic as growth promoters in European poultry feeds. Poultry Sci, 86; 2466-2471.

7. Castex, M., Lemaire, P., Wabete, N., Chim, L. (2010). Effect of probiotic *Pediococcus acidilactici* on antioxidant defences and oxidative stress of *Litopenaeus stylirostris* under *Vibrio nigripulchritudo* challenge. Fish. Shellfish. Immunol, 28; 622–631.
8. Castex, M., Lemaire, P., Wabete, N., Chim, L. (2010). Effect of probiotic *Pediococcus acidilactici* on antioxidant defences and oxidative stress of *Litopenaeus stylirostris* under *Vibrio nigripulchritudo* challenge. Fish. Shellfish. Immunol, 28; 622–631.
9. Crawford, A. D., Esguerra, CV. (2008). Witte PAM. fishing for drugs from nature: Zebrafish as a technology platform for natural product discovery. Planta. Medica., 74; 624 - 32.
10. Esteban, M., Cordero, H., Mart_inez-Tom_e, M., Jim_enez-Monreal, A., Bakhrouf, A., Mahdhi, A. (2014). Effect of dietary supplementation of probiotics and palm fruits extracts on the antioxidant enzyme gene expression in the mucosae of gilthead seabream (*Sparus aurata*L.). Fish. Shellfish. Immunol, 39; 532–540.
11. Farombi, E., Adelowo, O., Ajimoko, Y. (2007). Biomarkers of oxidative stress and heavy metal levels as indicators of environmental pollution in African cat fish (*Clarias gariepinus*) from Nigeria Ogun River. International Journal of Environmental Research and Public Health, 4; 158-165.
12. Guardiola, F., Porcino, C., Cerezuela, R., Cuesta, A., Faggio, C., Esteban, M. (2016). Impact of date palm fruits extracts and probiotic enriched diet on antioxidant status, innate immune response and immune related gene expression of European seabass (*Dicentrarchus labrax*). Fish. Shellfish. Immunol, 52; 298–308.
13. Guzman – Villanueva, L.T., Ascencio - Valle F., Macias – Rodriguez, M.E., Tovar-Ramirez, D. (2013). Effects of dietary b-1, 3/1, 6-glucan on the antioxidant and digestive enzyme activities of Pacific red snapper (*Lutjanus peru*) after exposure to lipo polysaccharides. Fish. Physiolo. Biochemic, 40; 827–837.
14. Holbech, H., Andersen, L., Petersen, G.I., Korsgaard, B., Pedersen, K.L., Bjerregaard, P. (2001). Development of an ELISA for vitellogenin in whole body homogenate of Zebrafish (*Danio rerio*). Journal of Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Toxicol. Pharm, 130(1); 119-131.
15. Hoseinifar, S. H., Dadar, M., Khalili, M., Cerezuela, R., Esteban, M. A. (2016). Effect of dietary supplementation of palm fruit extracts on the transcriptomes of growth, antioxidant enzyme and immune related genes in common carp (*Cyprinus carpio*) fingerlings. Aquat. Res, 7; 3684-3692.
16. Hoseinifar, S. H., Eshaghzadeh, H., Vahabzadeh, H., Peykaran Mana, N. (2016). Modulation of growth performances, survival, digestive enzyme activities and intestinal microbiota in common carp (*Cyprinus carpio*) larvae using short chain fructo oligo saccharide. Aquat. Res, 47; 3246–3253.
17. Hoseinifar, S.H., Ahmadi, A., Khalili, M., Raeisi, M., Van Doen, H., Marlowe Caipang, C.M. (2017). The study of antioxidant enzymes and immune-related genes expression in common carp (*Cyprinus carpio*) fingerlings fed different prebiotics. Aquat Research, 00; 1–8.
18. Jovanovi -Galovi , A., Blagojevi , D.P., Grubor-Lajši , G., Worland, R., Spasi M, B. (2004). Role of antioxidant defense during different stages of preadult life cycle in European corn borer (*Ostrinia nubilalis*, Hubn.): diapa use and metamorphosis. Archives of Insect Biochemistry and Physiology, 55; 79–89.
19. Kono, Y., Fridovich, I. (1982). Superoxide radical inhibits catalase. J Biolo Chemis, 257; 5751–5754.
20. Lauriano, E., Pergolizzi, S., Capillo, G., Kuciel, M., Alesci, A., Faggio, C. (2016). Immuno histochemical characterization of Toll-like receptor 2 in gut epithelial cells and macrophages of gold fish *Carassius auratus* fed with a high-cholesterol diet. Fish. Shellfish. Immunol, 59; 250–255.
21. Lin, M.Y., Yen, C.L. (1999). Inhibition of lipid peroxidation by *Lactobacillus acidophilus* and male youth. Asia Pacific journal of Clinical Nutrition, 13; 106-111.
22. Malekinejad, H., Alizadeh, A., Cheraghi, H., Meshkini, S., Dardmeh, F. (2010). The protective effect of Liquorice plant extract on CCl₄-induced hepatic toxicity in common Carp (*Cyprinus carpio*). Vet. Res. Forum, 1(3); 158-164.
23. Miandare, H.K., Farvardin, S., Shabani, A., Hoseinifar, S.H., Ramezanzpour, S.S. (2016). The effects of trans cript galacto oligo saccharide on systemic and mucosal immune response, growth performance and appetite related gene in goldfish (*Carassius auratus gibelio*). Fish. Shellfish. Immunol, 55; 479-483.
24. Nayak, S. K. (2010). Probiotics and immunity: A fish perspective. Fish. Shellfish. Immunol, 29; 2–14.
25. Panigrahi, A., Viswanath, K., Satoh, S. (2011). Real-time quantification of the immune gene expression in rainbow trout fed different forms of probiotic bacteria *Lactobacillus rhamnosus*. Aquat Res, 42; 906–917.
26. Pohlenz, C., Gatlin, D.M. (2014). Inter relationships between fish nutrition and health. Aquat, 431; 111–117.
27. Rahmat, A., Abu Bakar, M.F., Faezah, N., Hambali, Z. (2004). The effects of consumption of guava (*Psidium guajava*) or papaya (*Carica papaya*) on total antioxidant and lipid profile in normal male youth. Asia Pacific Journal of Clinical Nutrition, 13; S106- S116.
28. Ramakers, C., Ruijter, J. M., Deprez, R. H. L., and Moorman, A. F. (2003). Assumption-free analysis of quantitative real-time polymerase chain reaction (PCR) data. Neuroscienc letters, 339; 62-66.
29. Reyes-Becerril, M., Tovar-Ramirez, D., Ascencio-Valle, F., Civera- Cerecedo, R., Gracia-Lo'pez, V., Barbosa-Solomieu, V. (2008a). Effects of dietary live yeast *Debaryomyces hansenii* on the

immune and antioxidant system in juvenile leopard grouper *Mycteroperca rosacea* exposed to stress. *Aquat*, 280; 39-44.

30. Rojo, I., Martlnez de Iarduya, O., Estonba, A., Angel Pardo, M. (2007). Innate immune gene expression in individual Zebrafish after *Listonella anguillarum* inoculation. *Fish .Shellfish.Immunol*, 23; 1285-1293.

31. Safari, R., Hoseinifar, S.H., Van Doan, H., Dadar, M. (2017). The effects of dietary Myrtle (*Martus communis*) on skin mucus immune parameter and mRNA levels of growth, antioxidant and immune related genes in Zebrafish (*Danio rerio*). *Fish. Shellfish Immunol*, 66; 264-269.

32. Safari, R., Hoseinifar, S.H., Kavandi, M. (2016). Modulation of antioxidant defense and immune response in zebra fish (*Danio rerio*) using dietary sodium propionate. *Fish.Physiol.Biochem*, 42(6); 1733-1739.

33. Sako, T., Matsumoto, K., Tanaka, R. (1999). Recent progress on research and applications of non-digestible galacto-oligo saccharides. *International Dairy Journal*, 9; 69-80.

34. Parvez, S., Raisuddin, S. (2005). Protein carbonyls: novel biomarkers of exposure to oxidativestress-inducing pesticides in fresh water fish *Channa punctata* (Bloch). *Environ.Toxicol. Pharm*, 20; 112-117.

35. Tabrez, S., Ahmad, M. (2009). Effect of waste water intake on antioxidant and marker enzymes of tissue damage in rattissues: implications for the use

of biochemical markers. *Food. Chemic. Toxicol*, 47; 2465-2478.

36. Wilhelm Filho, D., Giulivi, C., Boveris, A. (1993). Antioxidant defences in marine fish. I. Teleosts. *Comparative Biochemistry and Physiology Part C: Pharm, Toxicol . Endocrinol*, 106; 1409-413.

37. Winston, G.W., Digiulio, R.T. (1991). Prooxidant and antioxidant mechanisms in aquatic organisms. *Aquat . Toxicol*, 19; 137-161.

38. Zhang, C.N., Li, X.F., Xu, W.N., Jiang, G.Z., Lu, K.L., Wang, L.N., Liu, W.B. (2013). Combined effects of dietary fructo oligo saccharide and *Bacillus licheniformis* on innate immunity, antioxidant capability and disease resistance of triangular bream (*Megalobrama terminalis*). *Fish . Shellfish Immunol*, 35; 1380-1386.

39. Zhang, Q., Ma, H.M., Mai, K.S., Zhang, W.B., Liufu, Z.G., Xu, W. (2010). Interaction of dietary *Bacillus subtilis* and fructo oligo saccharide on the growth performance, nonspecific immunity of sea cucumber, *Apostichopus japonicus*. *Fish. Shellfish Immunol*, 29; 204-211.

40. Zon, L. I., Peterson, R. T. (2005). In vivo drugdiscovery in the Zebrafish. *Nat. Revi. Drug Discove*, 4; 35 - 44.

41. Miandare, H.K., Farvardin, S., Shabani, A., Hoseinifar, S.H., Ramezanzpour, S.S. (2016). The effects of galacto oligo saccharide on systemic and mucosal immune response, growth performance and appetite related gene transcript in gold fish (*Carassius auratus gibelio*). *Fish & Shellfish Immunology*, 55; 479-483.

The Effects of Different Levels of Dietary Galactooligosaccharide on Antioxidant Defence in Zebra Fish (*Danio rerio*)

S. Yousefi, Seyed H. Hoseinifar, A. Hajimoradloo, H. Paknejad
Department of Fisheries, Faculty of Fisheries and Environmental Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan. Iran. Hoseinifar@gau.ac.ir

Received: 2017. 21. 9

Accepted: 2017.23. 10

Abstract

Introduction & Objective: The aim of the study was to study the effects of different levels of prebiotic galactooligosaccharide (GOS) on antioxidant defense system in zebrafish (*Danio rerio*) as model organism.

Material and Methods: A total number of 420 fish (45 ± 0.1 mg) were supplied and randomly stocked in 60 L aquariums assigned to four treatments repeated in triplicates. Fish were with four experimental diets contain 0, 0.5, 1 and 2% prebiotic for 8 weeks. At the end of feeding trial, total antioxidant activity as well as expression of antioxidant defense related genes Catalase (CAT) and Superoxide dismutase (SOD).

Results: The obtained results revealed that administration of different levels of GOS had no significant effects on total antioxidant activity ($P > 0.05$). Also, gene expression studies showed that CAT expression was remarkably down-regulated in fish fed 0.5 and 2% GOS ($P < 0.05$). While, no significant difference was noticed between 1% GOS and control treatment ($P > 0.05$). Evaluation of SOD gene expression revealed significant down regulation in prebiotic fed fish (0.5, 1 and 2%) compared control group ($P < 0.05$). However, there were no significant difference between different GOS levels in case of SOD expression ($P > 0.05$).

Conclusion: Based on these results, it seems that administration of GOS in zebra fish diet down-regulates antioxidant defense related genes without any effect on total antioxidant activity.

Keywords: Prebiotic, Galactooligosaccharide, Antioxidant defence, Zebra fish.